

Muistutus

Yhdelle Jumalitselle Sielulle

Psyymisest alinoma Rukouxis.

Ensimmäinen Wirsi.

Reis kuin: O Jesu Christ sä autuden re.
Gmanuel taimas m'un Jesuren, Lohdut mi-
 nua Ansios woimal, Sill Moseren Lafi
 m'un runnellut on, Ja kynneleil täyttänyt
 silmän, Ah! armahda Jesu myös mailman
 päääl, Kun minua rundele autuden tiel, Ja
 sano; jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewil silmil mailmaan tulin Waan
 koskan siit wahwistuin aias, Niin mailman
 kanssa synnis juopin, Ennen kuin tundoni
 heräis, Wastudest mun tähty lapsen tulla.
 Jos tahdon mun Jesuren lapsi olla, Ja seu-
 rata Karitsat ijan.

3. Laina O Jesu mull kärsimystä, Ettän
 tämän elämän ehton, Woittaisin kaikki mun
 wihollisen, Niinkuin ne wakewä Sangar,
 Ett' koskan tääll taistellut wiinamaes, Sitt
 weisata saisin Karitsan häis, Jesurell mun
 eloni Herrall.

4. Autuden järjestyös armon aias, On hur-
 skas elämäkerta, Ahdistettuun sieluun leposia
 On Jesuren Weren wirta, Jos mailma wi-
 ha, kyll Jesus autta, Mä rukouilen Isä ain
 Pojan kautta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Raupung jof' ylhäl ombi,
 Mun sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren
 We-

Meri myös Golgatasta, Mun sielun melasta
päästä, Wanhurskauden Auringo Jesu Christ,
Mä seison nyt murhen kynnelis, Mut An-
sioos turvaan aina.

6. Belialin ojat m'un Jesuren On ymbä-
rins kiedonut, täällä, Hän pilkattin mail-
mald niinkuin mekin, Lihans päiwinä maan
päällä. Waan koska m'un Jesuren womio
tule, Silloin mond sielu kyll wapise, Jost
raadel on Jesuren lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät,
Kost Jesuren Piinaa tääl tutkin, O! ihanat
wiikot ja autuat hetket, Kost Karitsan ristiä
muistin, Ne hetket m'un eteeni awais tai-
wan, Ne liewitit sielun waikian waiwan,
Jost Emanuel sua kiitan.

8. Jesuren Werisen Jaanan alla, Mä it-
sen' nyt kohdastans annan, Ja hänen lau-
pian kaswons eteen, Mun puutoyren aika-
nans kannan, O! Jesu suloinen Ilkämiehen,
Lohdut mun suruinen sydämmen, Nääl wii-
meisill mailman hetkil.

9. Eija ett' Jesus on luvun tulla, a Duo-
mitseman koko maan piiri, Hän andapi kul-
lengin töidens jälkeen, Ja lapsens riemulla
tähttä, Ah! Jesu suloinen Urmon Isä Mi-
nulle heikolle woimaa lisä, Ett' Tahtos tes-
tisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwain maall', b
Ja palwelewaiset Henget, c Suloiset ihmi-
sten Bartiat, Jost Karitsal kiitosta laulatt,
Olkat

a) Matth. 12: 41. b) Ebr. 1: 14. c) Ps. 91: 11.

3

Olkat m'un Leitsajan synnin maasa, Ett' ijt
sitt yhdes taiwasa, Ain Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel d Propheta on kirjoittanut,
Kuning' taiwan talosa ombi, Suur' kirkas
poiste ja riemun meno, Niil autuil ostetuil
maasta: Tämän näki e muinen myös Ste-
phan waina, Kosk' Judan kansa händ' ki-
wil surma, Niin taiwas leimahti awoi.

12. Kristus ny Kirkon Opettaja, Hän tai-
wan ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sie-
lut siellä, Ei Jumalan kiitoyeen suutu. Nyt
Christityt rakkat m'ä muistutan teill, Ett'
rukoilett Jesust, kuin muistan on meit, Kosk'
edestäm ristisä rippui.

13. Amos, Herran Propheta sano: Ett'
Dawidin huone ja maja, f Laas ylösrake-
tan niinkuin enneng; Ne meidän sielumme
owat, Jotk' Adams langen on kaikki täällä,
Näit Jesus rakensi ristin päällä, Ja lepotti
Isäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wakaisell
sydämell rukoill: Ah! katsokat Taiwan westi
lähteit, Hän ilmast juoremast esti, g Viel
tulissill Waunuill läri täälä, Kosk' temmat-
tin Taiwaseen eläwäldä; Näin Kristus he-
delmän kanda.

15. Nainin h Lesken tyynelden wirsi, On
Jesupell kelwannut aiwan. Kristusen kaut-
ta me kaikki woitam, Mit' ikänäns nimittä
taitan; Kristus tuo meil uudet Taiwat,

* 2

d) Hes. 4: 1, 7. e) Ap. T. 7: 56. f) Amos 5:
11. g) 2 Kuning. k. 2: 11. h) Luc. 7: 12.

Rukous lievittä kaikki waiwat! Siis ru-
koilkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous Herran edes On,
voimaa ja hedelmit täynnäns, Moses hän
muinen niin kauwan rukoill Ett' wäsyi ja
langeis maahan, Hän rukoill niin kauwan
ett' langeis maahan: Niin pitä Jesust rukoil-
daman, Sitt' wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol niin kewiä autuay tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurstas wa-
pisee armon liitos, Ett' usiasti horjasta tah-
to. Jos joku taäll pahasa erä maasa, On
yhdengin hetken paits Jesusta, Niin Engelit
ittewät Tawiass.

18. Mikodemus ; Jesureld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändyh ja
palat hänen Jesus käski, Ja lapsesi jälle
tulla Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan
kaikill on mieli autuay tulla, Ah ei! ilman
parannusta.

19. Taborin wuorell on hywä olla, Sill
Jesus on kirkkana siellä, Waan mengön en-
sist jokainen yrtitarhaan, Ja sitten Golgatan
wuorel, Mä ymmärrän surun ja murhen
päiwät, Joiden läpits Jumalan lapset käy-
wät, Sisäll Isän Kunnian Tawiaan.

20. Ny Eremiti on myys nähnyt, Kuing'
yhten hetken ja tiiman, Kolm' kymmend' tu-
hat ihmisten sielu On Herran duomioll tul-
lut, Joist kaxi sielu waan autuay tuli, Muut
kaick kadotuxen duomion kuulit, Ja systät-
tin kuoleman kuoppaan.

21. Taimallinen Jsa mun kunnian Her-
ra, Alla duomiol kån muu kanssan, Sill' si-
nua palwelen tästälähin Sä olet mull au-
tuden ansain. Mä itken huikiast nyt Jere-
mian kanssa: Ah! Jesu, Ah! Jesu nyt ar-
mois ota; Jo pelwosta ratki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! Je-
su Kunnian Herra; Sä Boiton Nuhtinas
Israelis, Eik' syndiset enä Sull kelpa, Näin
Christitnyt rakkat on Jesus huutan: Tulkat
nyt sisälle Waldakundaan, Jot' walmistett
on katuwill sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis
Armo Istuimes tygö kändä, Sä Elämän
Tie Jesu Christ, Kuin syndim kaick' maroit
täällä, Ah! aures ehdi, rukoilem wiisist,
Alla luowu meist suurist syndisist, Waan
saata Kaanan Maalle.

24. Ewangeliumin k' saarnan kautta Me
peria taidamme Taimaan; Aut Jesu ett'
pääsimm Lain alda, Joka meit peljättä ai-
wan, Sill' nuoruden synnit meill muistos
owat, Waan kuitengin Jesuren Beri Haa-
wat, Meit niistä pelasta taita.

25. Nyt täsä min sielun armon tilas,
Mä Jesuren Kuolemaan turwaan; Ei mual
ol' apu eik' lohduitusta, Eik' en mä wiel to-
tisest usko; Sä epäusko mix minua wai-
wat? Sill' katuwain sieluin on Jsa Tai-
waas. Ah! Jesu min uskoni wahwist.

26. Ei ole nyt kyynelet filmis enä, Ne
Jesus on Werelläs muuttan, Nyt ijan aik-
k) Matth. 9: 2. kiser

Kisä riemuwiinay, Kuin luvan on omasta
suustans: Ett' udesa Salemin Raupungi-
sa, Hän tahtopi kynnelet iloy muutta, Ja
kaikki ne pojat pyhki.

27. Golgathas Jeesus m'un wisseytti, Ett'
synnin welasta pääsin. Aut Jeesu ett' eläi-
sin tahos jälken, M'un elon ehtoon asti,
Ett' kuollon kautt' kulkisin kunnia: ssaan,
M'un Taimallisen Isän maahan: Sitä nöy-
räst rukollen Sulda.

28. Niemust ja tulewast Taiwan ilost
Mä ratti riemuita mahdan, Tääl häwäi-
styst, pilkaa, mä kärsiin paljo, Waan sie-
lun siell' kunnias hohta; Mä Jeesusta ki-
tän sitt harpu kädes, Eht' halpa kyll olen
mailman edes: Näin Jumal omians korja.

29. Basunan änen me kaikki kuulem, Kosk'
Herran Duomioll tullan, Ne walitut oi-
kiall' puolell' Isän Sitt Palmu käsisa sei-
so, O! ihanat ihmisten Lapsi wainat, Kuing'
kaunist te täsä nyt laulaa taidati', Juur
heljäll uusill kielill.

30. Mä Halleluja weifat mahdan, Nyt
täna autuden päiwän, Sill Jeesus mun
ruokki ain taiwan mannall, Ja syndini an-
dex anda, Siis kiitos sull suloinen sielun
Mkä, Joka ett' minua koskan hylkä, Waan
wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waaroitus ahkeruteen, (wiimeisina Ihmisen
Pojan päiwinä) uskon ja rakkauden har-
joittamisessa.

Weis.

B. 1. Ah! surutoin kostas synnistä laakat, 10.
Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Et
 sillä tavall taitwan tietä juosta. Ah
 nostat! nostat! aika on jo tull; Wai etkös
 tahdo nystkän synnill kuoll.

2. Jesuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niin-
 kauwan kuin sun mieles luonollinen Sin-
 ne tänn aina sua raatele, Jos ett' sä har-
 tast armoa etseille.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sam-
 mun, Ellet sä wirko uuteen hengen ha-
 luun, Waan mielelläs kyll aina etseilet,
 Mist' jongun waaran ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät Juur
 onduwainen, ellei Herra herät, Ja peljät
 sinua oikein waltwoman, Christusta belialist
 eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joku walo olis,
 Niin et sä kuiteng koko armo anois, Juur
 sulast armost Herran Jesuren, Jong tähden
 mones siteis pysynet.

6. Mä rukoilen sinua Herra Jesu, Ah!
 armahd', walais, misä oikiat nisut Olle?
 sun kallist siemen pellostas, Ah! katsahd'
 kuiteng' wihelijäisyttä.

7. Kynnelis Jesu edesäs nyt seison; Ur-
 mahda sieluan, kuin mones reisuus Waelda,
 ilman yhtän totuutta, Ah Jesu! Jesu mi-
 nua wirwota.

8. Kats ettei Herran pelko sulda puuntu,
 Kost' ets sä itsees vielä perät suuntu, Ett'
 wanha perind' makaa sydämes 1), Se saa-
 1) 1 Mos. kirj. 8: 21. stutta

stutta kaikki sielun ytimen.

9. Mutt' joka hartast Jeesus aina etsi,
Ja lähte ulos pensyden pätsist, Se ombi
Herran jäsen elävä, Se hywin elämäns on
päättävä.

10. Se viimein iloon iankaikkisehen, niin
wiedän kuin ny wiisas Meitsykäinen, Jong'
lampu maailmas on palanut, Ei koskan sil-
mäns uneen painanut.

11. Katso jos waattes owat puhdistetut,
Karitsan Weres *m* aina uudistetut? Se
ora tuore wiinapuusa on, Sentähden pyri
ettes lang' kuollon.

12. Tul' Herra Jeesu *n*) wäkewydes kan-
sa, Tul' rakas Ilkä sinun duomios kans-
sa, Ah kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole
nytkin vielä Nuttaja.

13. Ah! walais ymmärryksen ja myös
mielen Ah! perka sydämen ja awa kielen,
Sun Nimeäs ain kaikis kiittämän, Ah!
auta et jo alan liittämän.

14. Jeesuren tulo kenen walmin löytä?
Ah! sielu älä enä welka täytä, Waan ru-
koil hartast walistusta uutt', Ilman sun sy-
dämmes ei koskan muut.

15. Ah Jeesu! Jeesu herät mua wastudest,
Ja anna walo armost suurest uudest Aut-
etten enä langeis sinust pois, Waan ett'
ain' sielun sinust woiman jois.

16. Tul' Jeesu nyt myös herättämään
kaikki, Ja walwomahan herätettyi waadi
Län-

m) Ilmest. kirj. 7: 14. *n*) Ilmest. k. 22: 20.

Täytä sun salis joukoll walituill; Woi! et-
ten nytkän vielä taida tull.

17. Sun tygös Jesu, rackaudes uudes,
Ja halat' sinua hengen palawudes; Maa-
han sentähden kaicki järjen työ, Sun ar-
mos tähden kokonans nyt lyö.

18. Ja walais silmän walol aiwan udel,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel,
Tul' wäkewydes kanssa, sielui lyö: Ett' nä-
kifitt kuing' pimiä ombi yö.

19. Siis Herra minua wahwan pidä
aina, Etten elämän enä synnill' laina. Ah!
Jesu wahwist hamaan loppuun ast', Ett' pe-
lastetur tul'sin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taimas liene,
Eik' se haluan sinne nytkän wiene. Ah!
Jesu auta piinas tähden nyt, Etten täste-
des enä Sieluan myy.

Kolmas Wirsi.

Weis. kuin: Armon Liiton Engell, 2c.

Armo m'ä nyt kerjälän, Että Piinas Wes-
rinen, Wois m'un surkian puhdista; Ei
koston omast ansiosta.

2. Koska Hengi sammui pois, Silloin pa-
ha luond' olis Walmis surmaan wetämään,
Karkwaan makiap tekemään o).

3. M'ä makan nyt synnissä, Hengellises
* * * * * fuols

o) Esai. 3: 29.

Kuollosa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu
lämmitä.

4. Jesu rewä ytimen, Kynnä kylmä sydä-
men, Saata autuax synneistän, Weres woi-
ma anna tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun
woimallas, Kadonnutta lammasta Etsi ylös
korwesta.

6. Wedä ylös syndisit, Langennutta Zio-
nit Raken, sanas nesteellä, Etten pyydäis
estellä. p)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist
pelastus, Palka ombi kadotus, Synnin täh-
den hirmuisus.

8. Jesu armahd' synnistä, Jesu rukoil
edestän Pyhä Hengi Jesu Christ, Pelast
synnin babelist

9. Jesu kuorman kewitä, Paha tondon
selitä, Weres woimaa nyt halan, Suo et-
tän täst wiel palan.

10. Suo Sun Uskos käsitan, Hengen
walos omistan: Tunnon haawat parataan,
Kosk' Jesus käsitetän.

11. Zion waitiast walitta, Ellei armo
hallitse: Surkia ombi tilan myös, Ellen
ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuu-
liaisudes, Löyhty Hengen walo uus, Waan
ei järjen sekoitus.

13. Ilman Isän q) wetämist, Ei ole
odotta-

p) Luc. 11: 18. q) Joh. 6: 44.

odottamist, Osallisutt' Jesupes, Ei ravin-
dot Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat, Kunnia
suuri taufomat, Herra r) minua armahda,
Etten Sieluan kadota.

r) Matth. 15: 22.

Wafasa, prändätty Londicerin Kirjan

Prändisä 1823.